

[Kristian Nygaard.]

de saarede og de faldnes efterladte, være af økonomisk Værdi for de paagældende, og det er vel ogsaa Hensigten, men den Anerkendelse og Taknemmelighed, som det danske Folk føler over for disse Borgeres Indsats den 9. April i Aar, er saa stor, at de Penge, der her kan blive Tale om at yde, kun er et beskedent Udtryk for Nationens Skyldfølelse over for de 16 Mand, hvem Livet under saa triste Former berøvedes, og de 23, som blev saaret under Kampen.

Jeg er glad ved, at de Summer, der er nævnt i § 2, er Minimumstakster, og det er min Overbevisning, at det vil være i Overensstemmelse med Folkets Ønske, om man over for økonomisk vanskeligt stillede uddelte mere, hvor man skønnede, at en saadan Hjælp var tiltrængt, og jeg haaber ikke, man i noget Tilfælde uddeler mindre, selv om vedkommende oppebærer andre Ydelser. Her bør de sociale Livsvilkaar ikke være afgørende; Hædersgaven er en Anerkendelse, som Lovgivningsmagten paa Folkets Vegne yder de Personer, der her er Tale om, uanset, hvorledes deres økonomiske Forhold stiller sig. En Lovgivning som den, der her gennemføres, er Udtryk for, at Befolkningen anerkender vore Soldaters Indsats under Pligtens Bud, da Tiden til Værn for Land og Folk var inde. Derfor ønsker jeg meget gerne Lovforslaget vedtaget i dette Ting.

Aksel Larsen: Paa mit Partis Vegne tiltræder jeg det forelagte Lovforslag og anbefaler det til hurtig Fremme og Vedtagelse her i Tinget. Det er sagt her, at den foreslaaede Hædersgave kun er et beskedent Udtryk for Nationens Tak til de paagældende, der gav Liv eller Førlighed som Indsats den 9. April. Det kan naturligvis være rigtigt, men paa den anden Side indebærer Vedtagelsen af en saadan Hædersgave noget andet; den er ikke blot et Udtryk for Nationens Taknemmelighed i Penge, men ogsaa et symbolsk Udtryk for Nationens og Rigsdagens Følelser i denne Sag.

Jeg kan slutte mig til de Bemærkninger, der er fremsat af ærede tidligere Ordførere med Hensyn til Udformningen af Lovforslaget, saaledes at de her foreslaaede Beløb bliver Mindstetakster; og hvis Lovforslaget skal i Udvalg, vil jeg i alt Fald henstille, at Udvalgsbehandlingen bliver meget kortvarig, da jeg ikke tror, at der er Brug for nogen meget lang Udvalgsbehandling, og kan heller ikke tænke mig,

at det skal være nødvendigt at ændre synderligt i Forslaget, som det foreligger fra Statsministeriet.

Valdemar Thomsen: Min Gruppe kan med Glæde give Tilslutning til, at der ydes Personer af Hær og Grænsegendarmeri, der den 9. April satte Livet til eller blev saaret, en Anerkendelse, som her er foreslaaet, og vi har ikke noget at indvende imod, at det bliver Statsministeren og Forsvarsministeren, der i Forbindelse med Finansudvalgene fastsætter Størrelsen af Hædersgaven i de enkelte Tilfælde, men jeg gaar ud fra som givet, at man i saa stor Udstrækning som muligt følger de Regler, der er gældende paa tilsvarende Omraader.

Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Frits Clausen: Jeg kan hilse med Glæde, at Regeringen har fulgt min Hensigt til den i Forslag til Beslutning af Folketinget af 24. April, og jeg paaberaber ogsaa med min Gruppe den Ret, at det er os, der har rejst dette Spørgsmaal. Vi vil derfor med Glæde stemme for dette Lovforslag, selv om der er Enkeltheder i dets Udformning, vi kunde have ønsket bedre.

Statsministeren (Stæuning): Jeg takker for Tilslutningen til Lovforslaget. Jeg kan naturligvis ikke indvende noget imod Nedsættelse af et Udvalg, saaledes som jeg har forstaaet, at et af de ærede Medlemmer ønsker det.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Hedtoft-Hansen: For at imødekomme det fra anden Side fremsatte Ønske om en, men meget kortvarig, Udvalgsbehandling skal jeg tillade mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Formanden: Der er over for mig fremsat Ønske om, at Valg af det nu besluttede Udvalg maa finde Sted allerede i dette Møde. Hvis ikke Indsigelse herimod